

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله على الأثر والشكر على نعمه والقنوة والتوكل على تبتدا صقيا محمد خاتم النبيين
وعلى غلبته بالأفصل على تبتدا منا والمنة لاهل بيته من خلقه وخير خلقه
والمنة على اهل بيته جميعا ليرسلوا فينا

وبعد من بعد صلواته على من خلفه كل من خلفه في حق من يحضره من خلقه
منه وبناته وبناته وبناته وبناته وبناته وبناته وبناته وبناته وبناته وبناته
انوار خدوي علامه متابع احكامه من اهل بيته واهل بيته واهل بيته واهل بيته
وغيره من اهل بيته واهل بيته واهل بيته واهل بيته واهل بيته واهل بيته واهل بيته
الكتاب في بيان فضل اهل بيته واهل بيته واهل بيته واهل بيته واهل بيته
لانهم اهل بيته واهل بيته واهل بيته واهل بيته واهل بيته واهل بيته واهل بيته
بحسب ما في الكتاب من فضلهم واهل بيته واهل بيته واهل بيته واهل بيته
والسيد شيخ الطائفة الامام الشيخ زاهد القابض الذي افاض على الله تعالى من اهل بيته
وهذا يقول في فضلهم في كتابه الجليل في بيان فضلهم واهل بيته واهل بيته
خير من اهل بيته واهل بيته واهل بيته واهل بيته واهل بيته واهل بيته واهل بيته
قبلنا فضلا المجهدين من الملوك في العالمين والفاضل كما في كتابه النقي
كف الاضداد الامام علي بن ابي طالب في بيان فضلهم واهل بيته واهل بيته
محمد الاشارة الى فضلهم على الله تعالى كما في كتابه في بيان فضلهم واهل بيته
فعلوا عملا مجازا وفضلهم اذا اجازت علمنا اهل بيته واهل بيته واهل بيته
فضل اهل بيته واهل بيته واهل بيته واهل بيته واهل بيته واهل بيته واهل بيته
مظلمة بنظرنا من اهل بيته واهل بيته واهل بيته واهل بيته واهل بيته واهل بيته
واشذوه في ذلك من اهل بيته واهل بيته واهل بيته واهل بيته واهل بيته واهل بيته
اشارة الى فضلهم واهل بيته واهل بيته واهل بيته واهل بيته واهل بيته واهل بيته

مُسَمُّونَ زِينَةَ الْعِبَادِ وَزُخْرَةَ الْمَعَادِ أَنْتَ

ذِي الْجَمَّةِ مَطْبُوعٌ شَدِيدٌ مَعَ ذَلِكَ نَشْرُفُ كِتَابَ تَمَامِهِ بِوَيْدِ هَذَا إِذْ بَارِعٌ فِي عَافِيَا
 كَرَمِهِ دَوْلَتِ عَاوِلِ الْبَيْتِ كَانَ أَعْلَى فَدَقْدَرْنَا هُنَا الْإِسْلَامَ بِبَابِ شَاعِرٍ وَتَحْمِيلِ
 حَكْمِ زَيْدٍ كَرَامَاتِ شَايِخِ كَثِيرٍ فِي الشُّلْطَانِ الْأَعْدَى الْأَعْمَرِ الْأَعْظَمِ الشَّامِ الْكَبِيرِ
 الشُّلْطَانِ الْخَافِزِ الْخَافِزِ الْخَافِزِ الْخَافِزِ الْخَافِزِ الْخَافِزِ الْخَافِزِ الْخَافِزِ الْخَافِزِ الْخَافِزِ
 سُلْطَانِ قَرِيبِ اللَّهِ طَلِبِ الرِّضَا الْمُتَوَقِّفِ بِاللَّهِ الْمُؤَيَّدِ بِأَيْدِي اللَّهِ الشَّامِ الْعَرَبِ
 وَالشَّامِ الْعَرَبِ الْكَبِيرِ الْكَبِيرِ الْكَبِيرِ الْكَبِيرِ الْكَبِيرِ الْكَبِيرِ الْكَبِيرِ الْكَبِيرِ الْكَبِيرِ الْكَبِيرِ
 رَافِعِ قَلْبِ الْعِظَمَاءِ الْكَبِيرِ الْكَبِيرِ الْكَبِيرِ الْكَبِيرِ الْكَبِيرِ الْكَبِيرِ الْكَبِيرِ الْكَبِيرِ الْكَبِيرِ
 خَوَازِمِ زَمَانِ الْبُحْرَانِ الْبُحْرَانِ الْبُحْرَانِ الْبُحْرَانِ الْبُحْرَانِ الْبُحْرَانِ الْبُحْرَانِ الْبُحْرَانِ
 الْعَجْمِ حَصْرٌ قَدْ تَسَيَّرَ الْبُحْرَانِ الْبُحْرَانِ الْبُحْرَانِ الْبُحْرَانِ الْبُحْرَانِ الْبُحْرَانِ الْبُحْرَانِ
 كَرِيمٌ قَلْبُهُ بِرُوحِ عَمْرٍ الْإِسْلَامِ أَعْلَى اللَّهُ مَقَادِيرُ شَدِيدٌ بِلَا خَطَرٍ إِذَا رَأَى قَامِحًا
 يَخُوفُ أَوْ تَقَرُّفًا فَيُؤَيِّدُكُمْ جَنَامَتُ طَائِفَةِ الْعُلَمَاءِ الْمُجْتَهِدِينَ زَيْدِ الْفَضْلِ الرَّهْمَنِ فَصَحَّ النَّسَبُ
 الْمَخْدُوعِ وَالْمَجْرِي الْمَدَى الْخَلِجِ شَيْخِ هَكَذَا الْوَاعِظِ الْخَاطِرِ الْمَلَقِبِ الْطَائِفَةِ الْمُتَكَلِّمِينَ
 أَفْضَالِ الْعَامِلِ الْمَرْحَمِ الْخَلِجِ مَدَابِرُ الْوَاعِظِ الشَّرِيفِ أَعْلَى اللَّهُ مَقَادِيرُ الْخَامِرِ الْخَامِرِ
 طَبَعِ الْبُحْرَانِ الْبُحْرَانِ الْبُحْرَانِ الْبُحْرَانِ الْبُحْرَانِ الْبُحْرَانِ الْبُحْرَانِ الْبُحْرَانِ
 مَعْرِ الْخَافِزِ مَعْرِ الْخَافِزِ الْخَافِزِ الْخَافِزِ الْخَافِزِ الْخَافِزِ الْخَافِزِ الْخَافِزِ
 جَنَامَتُ طَائِفَةِ الْعُلَمَاءِ الْإِطْبَاقِ وَزُخْرَةَ الْعَقْمِ الْإِطْبَاقِ الْإِطْبَاقِ الْإِطْبَاقِ

طَهَّرَ فِي الْخَابِرِ الْبَحْرِ الْبَحْرِ الْبَحْرِ الْبَحْرِ الْبَحْرِ الْبَحْرِ الْبَحْرِ الْبَحْرِ
 وَأَجَاكَ رَفِيقًا بِأَنْفِصِ الْبَحْرِ الْبَحْرِ الْبَحْرِ
 مَا بَرَّ هُوَ مَقَابِدٌ مَكْفِيَةٌ كَأَسْبَلِ
 وَأَسَانِ سَوَاكِ

مَرْصُوعٌ فِي الْعَوِيَّتِ وَالْأَسَانِ وَالْأَسَانِ وَالْأَسَانِ وَالْأَسَانِ وَالْأَسَانِ وَالْأَسَانِ
 وَتَحْمِيلِ زَيْدٍ وَتَحْمِيلِ زَيْدٍ وَتَحْمِيلِ زَيْدٍ وَتَحْمِيلِ زَيْدٍ وَتَحْمِيلِ زَيْدٍ وَتَحْمِيلِ زَيْدٍ

این سال بیستمی است از اعیان انوار الفیاض و انوار الاسلام
 المسلمین بنو الامیر الطاهر علیه السلام العابدین المازنی

بسم الله الرحمن الرحيم
 هذا ما كتبه المصنف الشريف
 في احوال ائمة الهدى عليهم السلام
 واولادهم واهل بيوتهم
 كما في هذا الكتاب
 والحمد لله رب العالمين

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله وقلنا ان شاء الله تعالى اننا قد
 جمعنا في هذا الكتاب احوال ائمة الهدى عليهم السلام
 واولادهم واهل بيوتهم كما في هذا الكتاب
 والحمد لله رب العالمين

بسم الله وقلنا ان شاء الله تعالى اننا قد
 جمعنا في هذا الكتاب احوال ائمة الهدى عليهم السلام
 واولادهم واهل بيوتهم كما في هذا الكتاب
 والحمد لله رب العالمين

بسم الله وقلنا ان شاء الله تعالى اننا قد
 جمعنا في هذا الكتاب احوال ائمة الهدى عليهم السلام
 واولادهم واهل بيوتهم كما في هذا الكتاب
 والحمد لله رب العالمين

بسم الله
 وقلنا ان شاء الله
 تعالى اننا قد جمعنا
 في هذا الكتاب احوال
 ائمة الهدى عليهم السلام
 واولادهم واهل بيوتهم
 كما في هذا الكتاب
 والحمد لله رب العالمين

در نماز واجب است

در صلوٰة بنا بر احوط ستر عورتین اگر با عورتین خلوتند
 باشد چهار مرتبه وقت بجز قبله شکر مباح بودن مکانی
 که غصبی نباشد هفت مرتبه بلند نبودن محل سجود یا موقوفه صلی
 بر پاره از کلفتی خستی که بقدر چهار انگشت هر چه چسبیده باشد اگر
 از آن وز پاره بر آن خرد دارد و لکن در خصوص محل سجده بالنسبه
 محل ایستادن هر دو یا جمعاً و اگر بالنسبه یک یا مساوی باشد
 بالنسبه بیای دیگر زیاده از خشت باشد پس نیز احتساب اولی است
 اولی اینست که سایر مواضع سجود نیز مساوی باشد و بهتر است که
 این شرط تساوی موقوف و محل سجود را در اول صلوٰه ملاحظه نمائید
 نیز در خصوص حال سجود مثل ایستادن نماز اتا وضو پس غالباً
 شستن در وضو مسح کردن دست و شرايط وضو تبدیل اجال شازده
 اول نیت شود و نام نیت در کبر تر نیت ستم موالات چهار مرتبه
 خود وضو ساختن با قدرت و تمکن بجز ششم و هفتم و هشتم
 و نهم آنکه اب وضو غصبی و نجس و مضاف و متشبهه و غصبی و متشبهه نجس
 مگر آنکه شبهه غیر محصوره باشد که در اینجا حال خردند در آنکه شستن
 استنجان باشد بنا بر احوط باز در آنکه خوف ضرر باشد از دست
 آنکه مکان وضو یعنی فضائی که در او وضو میشود از رعین متشبهه
 بجز محصور نباشد سیزدهم آنکه مواضع وضو پاک باشد چهارم
 آنکه محل در نجس اب وضو و طرف اب وضو اگر نجس است غصبی نباشد
 آنکه در تمام شستن و رکوع ابتدا با علی تمام بجز آنکه بگویند
 بیاید شستن با این نحو که بالای هر سمت را اول بشوید تا آخر آن سمت
 هر چند بالای سمت دیگر آهنگور نشسته باشد و آنچه لازم است

ترتیب
سجده

بکند ملاحظه
احوط ملاحظه
عدم زیاده از
لبنه مقدوره است
در حال آنکه
مقدور است
تجدید

ایکه اغفال
عقد

ملاحظه
الاعلی و الاعلی
نماید ترتیب کند
تجدید

در نماز واجب است

شستن از اعلی است و ریختن آب از اعلی مستحب است و در مسح بر سر و پا
 با اعلی لازم نیست بلکه منکون است مسح نیز جایز است ولیکن مسح باید با
 دست باشد نه پیشه دست با امکان هر چند بیاطن بگذشت مسح
 و یا نماید بخوبی که صدق مسح بگردد هر چند بیک انگشت باشد و مسح
 در سر ربع مقدم است تا روی پیشانی و هر چند نزدیکتر باشد پیشانی
 افضل است و در پای طولا نافیه قدم است و احوط تا مفصل است
 عرضا مسح کافیست هر چند بقدر و خط باشد تا نردم انگه
 اگر در محل وضو و غسل و مسح مانعی نباشد مثل انگشت و خراش ناخن
 و خود ناخن یا کبر ز یاد بلند شده باشد که مانع از مسح سر انگشتان
 یا شود لازمست که در آنوقت از آن مانع شود و نوافض وضو با زده
 چیزیست خروج بول و غایط و ریج و جنابت و نوم غالب بر حواس و
 حیض و نفاس و استخاضه و سمر میت و زوال عقل و خروج بلل
 مشبهه قبل از استبراء هر چند بعضی از آنها موجب غسل نباشد
 و لکن شرطست قطع بمصوب نوافض و اغتیار بطنه و شک نیست اما
 غسل برد و قسم است واجب است اما واجب بر جنابت و حیض و نفاس
 و استخاضه کثره و منوطه و سمر میت و غسل میت غسلند بگذرد
 و عهد و قسم و نحو آنها از زمانت شرعیه واجب میشود و اما مسح
 بر بنا راست و آن بر سه گونه است زمانیه و مکانیه و فعلیه و
 فعلیه برد و قسم است قسم مقدم بر فعل است و از غایت میکند
 و قسمی مؤخر است و از اسبب است که بگذرد و کیفیت غسل بر سه گونه
 اول ترتیب و دوم اتماس بهم تلفیق از ترتیب است اما ترتیب
 اینست که اول تمام سر را بسویند از گوش و تا هرات و موی متصل

در
 زکاة و شستن
 بعد

در نماز که وقت
 مضیق نباشد
 که وضو مفوت
 نماز شود
 محمل
 حسین

در بیان غشای حیا

بان و بینی و چشم و ظاهر آنها و ظاهر لب و سوراخ گوش اگر ظاهر
 باشد و لازمست تحلیل آنچه اب بان غیر شد مگر تحلیل و دست
 و لازم نیست اتصال اب بباطر لب و رهن و چشم و گوش و بینی و
 سوراخ گوش و بینی که ظاهر نباشد مگر آنکه باطن ظاهر شود
 بر بدن و نحو آن و لازم نیست شدن مؤنث که بلند و زاید از
 اتصال باشد و تمام کردن ترا باید با سریشوند بلکه قدری از
 کفین زامن باب المقدمه بشود پذیرندارد و دویم شدن طرف
 راست بعد از فراغ از سر و کردن و موی نرمی که متصل است
 لازم است که شسته شود و موی انبوه که مانع از وصول اب بشود
 لازمست تحلیل آن و اول شدن قدری از طرف چپ است همچنین
 شدن تمام عورین و ناف و اعضای مشرکه با طرف راست است
 سیم شدن طرف چپ بعد از تمام شدن طرف راست شدن
 قدری از طرف راست و تمام ناف و عورین با او اول است و لازم
 نیست دست مالیدن به تمام اعضا هر چند لحوطه است لحوطه اجزاء
 است بخور نخست بر سر و بر جانبین و جایز است که بقصد تربیت
 در آب کند اول بقصد شدن سر و بعد بقصد جانب راست و بعد
 بقصد جانب چپ بلکه جایز است تحریک اعضا در زیر آب بقصد
 بر تربیت هر چند اقتضای بر چنین اب لحوطه و فرقی نیست در تربیت
 بین عالم و جاهل و ناسی و لازم نیست تربیت در بین اجزای اعضا
 اما ارتباط پس حاصل میشود بفر گرفتن از تمام بدن زاید و بعد
 عرفیه و خروج تمام بدن با بعضی از آن مخصوصه و انداختن در
 در آب لازم نیست بلکه لحوطه است بلکه جایز است که در زیر آب بقصد

در بیان غسل جنابت

۶

غسل خود را حرکت دهد چه بعضی چیزها هر چند حرکت عینی اجزای
 و علم باینکه غسل نهد بچی المحصول یا انی المحصول است لازم نیست
 و اگر بعد از خروج از آب علم بعدم وصول آب بجزوی از بدن برسد
 اعاده لازم است و ترتیبی افضل از آنست که چه واجب چه
 مستحب اجزای در غسل جنابت و غسل میت اقله نادر ترتیبی است
 خصوصاً در اخیر آنها تا نفیق و ان اینست که مثلاً سر را بنحو ترتیب
 بشوید و جانبین را بنحو آرماس و اظهر کفایت و صحت این غسل است
 و لحاظ شد بدو ترک اوست و جایز است عدول از ترتیبی
 یا آرماسی و بالعکس علی الاقوی هر چند اجزای ترک عدول است
 خصوصاً با قصد یکی از آنها و لازم نیست در ابتدا تعیین خصوص
 ترتیبی و یا آرماسی هر چند اجزای است و لازم است در مطلق غسل
 مراعات چند چیز اول نیت با استمرا در قصد تا آخر عمل دویم تعیین
 سبب غسل از جبر و جنابت و غیر آن مگر با قصد داخل سبب
 از اثر موانع وصول آب ببدن چهارم مراعات ترتیب شستن مباح
 بودن آب غسل و مکان آن ششم میباشند نیت نیت اینکه با غایت
 غیر بشوید هفتم پاک بودن اعضا قبل از غسل خصوصاً در میت
 هر چند اقوی کفایت طهارت عضو است که غرم بر غسل آن نازد
 هشتم مطلق بودن آب نهم طاهر و مطهر بودن آن دهم عدم
 ضرر بدان یا زده عدم استعمال آب از طرف طلا و نقره با انحصار
 و واجب نیست در غسل موانع مگر در مستحاضه و در ضیق وقت
 و باند و شبان و اگر شک کند در عضو بعد از دخول در عضو
 دیگر چه در اصل شستن و چه در کفایت آن و چه در شرایط آن

در بیان غسل جنابت

افوی عدم اعتبار و انحوط رجوع بشکون بلحاظ شدیدا است
 دو شرط اول و لازم نیست در غسل تراعات الاعلیٰ فالاعلیٰ و چند
 انحوط است معین است غسل تریبی در حق صیام و محرّمه و غیره
 و افراد حج و بند و عهد و بخوان و در عدم کفایت آب برای آنکه
 در حق کسی که در موضع غسل جیره داشته باشد و عوض غسل
 مسح باید نماید و اگر او تمسک کند غسلش باطل است علیٰ نامل
 چنانچه معین است و تمسک در حق مستحاضه قبل از برء و در وقت
 سلس و مبطون و باضیق وقت و باندرو امر واجب اطاعه
 و معلوم باد که اغسال مجتهد با هم واجب با هم مستحب است
 پس اگر همه واجب باشد و فصد اجالی همه داشته باشد و یا
 آنکه جنابت در آنها باشد و فصد از آنها بد اصالی و یا غیر اشیا
 یکریک غسل کفایت میکند چه از تمسکی چه تریبی و در صورتیکه
 فصد غسل جنابت داشته و وضو هم ناقص است اگر جنابت باشد
 اول تقدیم وضو است بیوضو داخل در عبادت و آنچه مشروط
 بآنست نمیتواند بود و اگر تمسکی مستحب باشد یکریک غسل بقصد
 هر کافیت و اگر واجب مستحب با هم باشد هر چند افوی کفایت
 واجب است مستحب است خصوصاً جنابت از جمعه و بخوان و انحوط
 عدم داخل است خصوصاً با عدم التفات و اما اغسال مستحب
 پس بعضی نامشاد بلکه ناصد تعداد نموده اند و آن بر سه قسم است
 زمانیه که بواسطه شرافت زمان یا خواص دیگر مستحب شده است
 چون غسل جمعه که احادیث و اخبار در فضیلت آن بسیار است
 او راسته وقت تقدیم و آراء و قضاء و غسل ماه مبارک رمضان

در بیان غسل جنابت

در بیان غسل مستحبه

و ان متی و دو غسل است غسل شب و روز عید فطر و اصحی و روز
 ترویه و عرفه که هشتم و نهم ذی الحجه است و عید غدیر و روز مبارک
 که هجدهم و بیست و چهارم ان باشد و اگر در بیست و یکم و بیست و پنجم
 و بیست و هفتم ان هم غسل بکند نجاست و شب و روز نصف روز
 و بیست و هفتم ان که روز معث است نصف شعبان و عید مولود
 و نهم ربیع الاول و عید نوروز و حوالا و رض که روز بیست و پنجم
 ذی القعدة و شب جمعه و مکانیست که شرافت مکان سبب استحباب
 ان شده چون دخول حرم مکه و خود مکه و دخول مسجد الحرام و دخول
 خانه کعبه دخول حرم مدینه و خود مدینه و مسجد نبوی صلی و مطلق
 شاهد مشرفه و فعلیه که قبل از فعل باید بجا آورد و چون غسل
 بجهت و قوف عرفات و مشعره و از برای طواف زیارت و طواف نشانی
 و احرام حج و عمره و زیارت نبی و ائمه و اوصیاء و حجاج و مبتدیان و در
 وجه نزدیک و نماز حاجت و طلب باران و استخاره و عمل استغفار
 و برای اخذ تربیت طاهره و فریاد سفر خصوصاً سفر زیارت حضرت
 سید الشهدا و برای بدین ائمه بخواب شب غسل نماید و اعاده
 غسل در حق کسیکه منافی احرام بجا آورد و اعاده غسل احرام از نایم
 و محدث و غسل برای نماز شب و نظام مظلوم بسوی خدا و مجتهد خود
 از ظالم و دفع نازل و بجهت خجاست و بجهت ذبیح و نحر و هدیه
 و بجهت عود جنب بجماع و غاسل مبیته کافر ان و برای نماز شکر
 و فعلیه سببیه که بعد از وقوع فعل مستحب است چون غسل
 بعد از قتل چلیپا سر و غسل مولود و غسل توبه و غسل بجهت
 نظر کردن مسلم مصلوب بعد از سه روز و بجهت ترک صلو

در اغسال منجبه و حاصل جنابت است

کسوفین با کوفتن تمام قرص و کپکه شک در حدت کبر وارد و
 بخونی که افاده شده و غسل بعد از زوال عدد و غسل جنابت
 و بجهت ظهور آثار سماویة و زمینکه خود را بجهت دیگری خوشبو کنند
 و صبتیکه بالغ شود و شراب خورد که بخواب رفته باشد که در خبر
 از حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله که عرو و شیطان است فاصبح و
 غسل مرتب معقول و کپکه شئی مظلون الجنائت در پیشه باشد
 خائنه غسل مستحبی که بجهت زیارت و با عمل دیگر بجای آورد
 تا یکشنبه روز که منزل بیست و چهار ساعت باقی است و
 نوافض وضو و افغ اثر او نمیشود بلی در صورت حدوت نوافض
 بجات و اغسال منجبه مطلقا از افغ حدوت نیت و قول یا شهادت
 نفسی غسل بعد نیت و همچنین تحت غسل تجدیدی نیز بعد نیت
 و اغسالیکه بعد از فعل است وقت او موع است تا زمان موت
 و اغسالیکه قبل از فعل نجس آورد چون زیارت و نخون هر چه
 مفاد نه شرط نیت و نه تاخیرش بمقدار سه روز مثلا شکست
 و قول بجواز قضا و اغسال زمانیه چون عهدین و نحو از بعد
 نیت و همچنین است حکم بجواز تقدیم باخون اعواز مناد در مطلق
 غسال زمانیه چنانچه در غسل جمعه است و جنابت حاصل
 بدو چیز اول بدخول تمام حشفه یا مقدار آن از مقطوع الحشفه
 مثل و دیر زن و مرد چه بالغ چه غیر آن چه حی چه نیت و امتداد در
 و فرج حیوان و دخول با عدم تماس و با لیس جرم و غیر آن در حوط
 غسل و نفضان و وضو بعد از آنست در پیم خروج منی از محل
 معناد چه در بیداری و چه بخواب چه از مرد چه از زن و اگر از غیر

در بیان چیزها که برین حرمت واجب است

معناد خارج شود یا بصورت خون و بخوان از مواور اثنباه از محل
 معناد خارج شود در هر دو صورت غسل و نقض آن و وضو بعد
 آن احوطست و شناخته میشود منی غالباً بجهنده کی و شهوت و
 بدن و در مرض کافیه کسبی و چند چیز بر جنب حرمت است
 نماز واجب و مستحب و اجزای فراموش شده آن و نماز احتیاط و سجده
 سهو و نماز سجده شکر و تلاوت و نماز میت جایز است در جمیع طوایف
 واجب و مستحب هم در کتاب قرآن حتی تشدید و اعراب آن و مس
 اسماء الله و اسماء انبیاء و ائمه هر چند بغیر زبان عربی باشد علی
 الاحوط چهارم قرائت سوره عزائم او بعد چه تمام چه بعض از ختم
 بعمله بقصد آن حتی ایة شریفه که در ضمن دعای کبیر است پنجم
 مرور از مسجدین و بیت در بنا پر بناجد و گذاشتن چیزی در آنها
 و جایز است دخول در شاهد شرفه علی کراهت و احوط ترک است و
 واجب بر صبی و صبیه و کافر و کافره و مجنون و مجنونه که جنب باشند
 بعد از بلوغ و اسلام و افاقه غسل نمایند و واجب است از برای و
 واجبی و صلوٰه و اعتکاف و از برای بنا پر محرمات جنب و همچنین واجب
 میشود بند رو عهد و غیر آن و اما حیض پس خون گرم و سپاه نوره و
 بدبو و با قوت و سوزش غالباً خارج میشود و در سواد مشکوک که با
 علامت شناخته میشود و آن خونست که بعد از بلوغ و قبل از پاس
 میدهند و حد پاس در قرشیه که از طرف پدید نشیاب و بنصر بن کنانه
 منتهی میشود تمام شدن شصت سال فری است و بنظره نیز ملحق است
 و در غیر قرشیه و بنظره پنجاه سال است و با اثنباه و با اثنباه ملحق
 قرشیه است پس خونیکه قبل از بلوغ و بعد از پاس دیده شود حیض
 نیست

کتاب غسل حیض

و همچنین خونیکه کمتر از سه روز و زیادتر از ده روز باشد حیض نیست و
 باید اقل ظهر که ده روز است بین دو حیض فاصله بود باشد پس اگر علم
 بحیض حاصل شود عمل با حکام آن نماید و اگر متنبه شود همچون بکاره پس
 باید امتحان کند بپیر داشتن پنبه و صبر کردن مقدار بی و بیرون آوردن
 پنبه با هستگی پس اگر تمام پنبه و خون گرفت باشد حیض است و اگر مطو
 و کرد باشد بکاره است و این امتحان در صورت امکان است پس با قروح
 و جروح و باز پادق خون ساقط است و اگر با امکان امتحان تر است
 و نماز بخواند حکم بطلان و لزوم اعاده و قضا شده است و اگر متنبه
 همچون قروح و جروح شود امتحان کند با این فهم که برایش بنویسد و
 خود را بپند نماید و انگشت میان را داخل در فرج کند اگر خون از
 طرف چپ است حیض است و الا فرج و جروح و با عدم امکان امتحان
 و با اینکه خون از دو طرف باشد و باز پاره باشد رجوع بحالت سابقه
 نماید و اگر متنبه بنماس شود حکم بحیض شده مخصوصاً اگر در ایام
 حیض و یا بصفت حیض باشد و بارتک امتحان مع الامکان حکم بطلان
 صلوٰة و اعاده و قضاء آن نموده اند و اگر شک در خروج خون و یا
 خروجش از رحم داشته باشد و پاندا ند خونست با چند بگرچه در حال
 نماز و چه در غیر آن فرض لازم نیست و شاید محض انحوط باشد و هر
 خونیکه در بین سه روز و ده روز دیده شود و برده منقطع شود
 حیض است با عدم علم بقروح و جروح و بخوان و هر گاه بر سه روز
 منقطع شود و در بین هفت روز دیده شود یا انقطاع او محکوم
 بحیض است و اگر در دو ماه دو دفعه مساوی خون بیفتد صاحب عادت
 پس اگر عدد و وقت مساوی باشد او را صاحب عادت بهر وقت

در بیان غسل حیض

و اگر در عدل مساوی باشد نه در وقت او را صاحب عاده عده پاره گویند
 و اگر در وقت مساوی باشد نه در عدل پس او را صاحب عاده و قبه گویند
 و صاحب عاده و قبه و عدل پاره بجز رویت خون نزلت عبارت است که کند
 بصفه حیض نباشد و همچنین است صاحب عاده عده پاره و اما صاحب
 عاده و قبه پس اعمی در حق او نزلت عبارت است بجز رویت اگر بصفه
 حیض باشد و اگر صاحب عاده و قبه و عدل پاره پیش از استغفار جمع کند
 مابین نزلت حیض و اعمال مستحاضه نجاست و اگر خون از ده متجاوز شود
 و صاحب عاده باشد مقدار عاده را حیض قرار دهد و زیاده را استحاضه
 و اگر عاده معین نداشته باشد تا ده روز خود را حیض است و زیاده
 استحاضه خصوصاً اگر بصفه حیض بوده باشد و زیاده صاحب عادت
 نباشد یا آنکه اول عادتش باشد پس تا سه روز جمع کند مابین نزلت
 حیض و عمل مستحاضه احتیاطاً و اگر بجز رویت خود را حیض بداند هم
 نجاست خصوصاً اگر بصفه حیض باشد بشرط اینکه از سه روز کمتر از
 ده روز بیشتر نباشد و اگر قبل از سه روز قطع شد و بعد از آن سه
 روز دیگر مستمر آید اول را استحاضه و دویم را حیض قرار دهد و
 تفصیل این احکام در رساله مبسوط مذکور است و هرگاه احتمال
 زالت شدن ندهد پس واجب است که احتیاط کند و پنبه بر دارد و صبر
 کند اگر خون الموده است یا تپش و اگر الموده نپش یا کثرت
 واجب است که غسل کند مگر آنکه پنبه بر روی خون داشته باشد و یا آنکه
 عادتش بر معاوده خون باشد و اگر عاده بر معاوده خون نباشد
 احتمال عود بدهد و چه مظنه عود داشته باشد پس لازم است غسل
 کند و اگر بعد از آن عاده نماید اعمالی که قضا دارد و اگر خون

در بیان احکام حیض و استحاضه

ندید پادیه روز گذشته همان غسل کفایت میکند و اما آنکه
 حائض پس بر او حرامست عبادات مشروطه بطهاره چون مساجد و
 و مسجد و روزه واجب طواف واجب و مسجید دخول مسجدین و
 مکث و سایر مساجد و گذاشتن چیزی در سطل و مساجد خواندن
 عزائم و سر کتابت قرآن و سایر چیزها بشکده تفصیل در تحریفات جنب
 مذکور شد و وطی در قبل و در بر اگر از آن موضع حیض ببند یا علم بان
 و قول زن در آن عشر است و کفاره و وطی حائض حرامه در اول حیض
 هجده نخود طلا و مسکوک و در وسط آن نه نخود و در آخر آن چهار نخود
 و پنجم است که بفراید بدهد و اگر استیجاب دهد نفر بصدق قوت نماید
 اولی است و در وطی کنیز حائض بیست چارک از کندم و پنجویست نفر
 مگر بصدق نماید و بدقترا حوط است و اولی در حیض حائض تقدیم
 وضو است بر غسل بصدق ترست مطلقه نه رفع حدث و اگر حائض
 جنب در حال حیض غسل جنابت نماید صحیح نیست و اگر بعد از اتمام
 حیض بجهت هر دو بکفیل نماید کافیست و بر حائض مکرر و خشکی
 کردن و قرآن با خود داشتن و دست بجوشانیدن قرآن گذاشتن و رو
 نمالی کردن و از مسجد عبور نمودن اما استحاضه پس از برای آنست
 قلت و کثرت هدی نیست و در اغلب زرد و رقیق و سرد و سست
 و سنگینی خارج شود بدون سوزش و در موارد شک باعد
 علم بجرم و قرح و حیض محکوم با استحاضه است در اول لازم است
 اختیار قبل از نماز و اگر قبل از نماز اختیار کرده باشد پس حوط
 متحد با اختیار است خصوصاً با فاصله بسیار و استحاضه بر سه
 قسم است کثیره و منوطه و قلیله پس اگر خون از یلبه بگذرد

و بجزیره برسد و اگر کثیره می آید و اگر از پیه بگذرد و خرقه در
 روز متوسطه می آید و اگر از پیه نکند و او را قلیله می گویند
 و هر یک از اینهاست پس مستحاضه قلیله بجهت هر نماز واجب یا مستحب
 وضو می بیند بلکه در مثل نماز شب نماز عشاء و نماز و آخر آن و
 بخوان بجهت هر دو رکعت است و وضو بنا بر هر چند افضار بر یک
 وضو خالی از قوه نیست باید بشوید در نماز بخواند بلا واسطه
 و بجدید گفته نماید و ظاهر فرج را که در حال نشستن پیدا می شود
 بشوید و بجهت نماز احتیاط و اجزای منتهیه محتاج به وضوی علیحد
 نیست و قصد رفع حدث و وضو نماید و مستحاضه متوسطه
 اضافه میکند بر احکام سابقه بجهت نماز صبح بگسل و اگر روز
 باشد غسل را مقدم بر فجر بدارد و لحوط تقدیم غسل است بر
 وضو و اگر بعد از او نماز صبح متوسطه شود احتیاطاً بجهت
 نماز ظهر و عصر بگسل نماید و همچنین اگر بعد از ظهرین متوسطه
 شود بجهت مغرب و عشاء بگسل نماید احتیاطاً بلکه اگر ترک
 نماز کند و با قضا شود بجهت قضا و اعاده بگسل نماید و مستحاضه
 کثیره احکام قلیله و متوسطه را بجا می آورد با اضافه بگسل
 ظهرین و بگسل بجهت عشاء این اگر جمع کند بین صلواتین و در
 صورت عدم جمع برای هر یک از نماز پنجگانه بگسل نماید و
 زیاد از دو و نماز بیست غسل جایز نیست و جایز است برای هر
 نمازی است غسل نماید حتی در صورت جمع و اگر در اثنای نماز
 قطع بانقطاع خون نماید یا بعد وقت قطع نماز نموده و غسل
 انقطاع نماید و نماز بخواند و بگسل سابقه آن کند و با وضو

در بیان غسل نفاس

نماز را تمام کرده و بعد از غسل نماز را عاده نماید با احتیاطا
 و با وضو وقت و عدم اشکان غسل و نیم نماید یکی بجهت غسل
 و یکی بجهت وضو و اکفایت نیم نماید و اگر احتمال انقطاع در
 بعضی از زمان بدهد واجبست انتظار و واجبست که خود را ^{حفظ}
 کند در نماز از زیاده فی خون و هرگاه مستحاضه بنا آورد آنچه را که
 اولاً زمست بجز ظاهر خواهد بود و جماع با او جایز است ^{علاوه}
 شدیده و مدار فلبله و کثیره و منوطه در وقت ذای نماز
 هر چند مرغات اعلی الاحتمالات احوطست ^{و اما} نفاس پس
 خونست که بامبدا و منشا انسانی خارج شود چه نام الحلقه چه
 ناض چه مضغه و چه علفه و خون قبل از ولادت نفاس نیست پس
 اگر کمتر از سه روز نباشد و ده روز مابین او و نفاس فاصله شود
 حیض است و ابتدای نفاس انتهای ولادتست هر چند طول بکشد
 و مدت نفاس ناده روز است اگر زیاده تر از ده روز خون بیندیشد
 صاحب غارة منقره بقدر عاده خود نفاس قرار میدهد
 نماز او را استحاضه و اگر روزی او نباشد اقطاع کند و اگر حیض
 غارت منقره نباشد ناده روز نفاس قرار داده و زیاده ^{صم} و استحاضه
 و اگر در طفل منولد شود بکف نفاس محسوبست و ابتدای از بعد از
 وضع ثانی است مگر آنکه مابین وضع اول و ثانی ده روز فاصله
 شود و در جمیع احوال بر او لازم است استبراء با احتیاط انقطاعا
 و اتمام حایض بر او جاریست اما غسل مرتبت و آن واجب
 میشود بسبب مس کردن مین انسانی غیر شهید علی الاموی بعد
 از سرد شدن بدن و قبل از غسل نام صحیح چه خیار آنچه اضطرر

در بیان احکام غسل متبذ

پس لازم است بر چنانچه بعد از مردن ماده رملوگد شود بعد از
 بلوغ غسل مس میت نماید و همچنین بر مادری که طفل مرده از
 او متولد شود و لازمست غسل بر کسیکه مرگ کند عضو بر آنکه نفس
 از حیاتش رفته باشد هر چند سرد نشده باشد بشرط اینکه با گوشت و
 استخوان باشد و گوشت فقط با استخوان فقط احیاءا غسل
 نماید خصوصاً استخوان خصوصاً استخوانی که بر او یکسال نگذشته
 باشد و نداند غسل داده اند یا نه و لازمست غسل بر بدن
 چه از حیات و چه از میت بلی احیاءا غسل نماید اگر با گوشت باشد
 که باشد و لازمست غسل بر ظاهر بظاهر و ظاهر بیاطن و باطن
 بظاهر و در مس باطن بیاطن مثل حمل در جوف شکم حکم بلزوم غسل
 شده ولی نامطل است و احیاءا غسل نماید و بعد از نفس وضو
 سازد و طفل که سقط شده قبل از تمامی خلقت و حلول روح
 احوط غسل است و اگر عضوی از انسان شک شود با عدم
 لازمست فرقی نیست مابین آنکه ماس و مئوس نماید آنچه حیوان باشد
 یا نباشد چون من باخن یا خن با عدم انفضال و مس میت ناقص غسل
 و وضو بینا شد و له مانع از دخول مناجد و خواندن عزائم نیست
 و اما غسل میت بر هر مکلف قادر عاقل واجبست بخوگناه
 که هر یک غسل دهند از دیگری ناقصست که مؤمن اثنی عشری باشد
 و در مخالف حکم بلزوم غسل شده و له نامطل است و باید بعد از غسل
 شدن بدن باشد و قطع بخر و بیج روح داشته باشد و باشد انتظام
 لازمست باید مسلم باشد و شهید نباشد و کشتن آن بفضا من
 بخوان واجبست باشد و بدنش بغسل دادن متلاشی نشود که اگر متلا

در بیان احکام غسل و تیمم است

متلاشی شود بایسته تیمم بدل از سه غسل بدو کافور و قارون
 زاده احتیاطاً یک تیمم دیگر بقصد هر سه غسل بدینند و بایست که
 از چهار ماه نباشد که اگر کمتر باشد باید او را در خرقه بپوشانند و
 غسل در فن نمایند و باید غاسل نماز مقبول باشد در وجوب تیمم
 و تائید و پا حرم باشد پس با قدم نماز و حرم غسل با قارون است
 تیمم نیز علی الاقوی با قارون است مگر زن و شوهر و کفن و تشییع و اما
 چه مرد چه زن بپوشیده هر سببی بود و طفل سه ساله احوط در تمام بدن
 و در غسل زور ایستاد و واجب است و الا از الجاسات از یک
 میت و نیت و قصد قربت و مقدار نیت و ترتیب که اول غسل یک
 و بعد بکافور و بعد از آن بقران و مطلق بودن آب طهاره آن و سرد
 و کافور و مباح بودن آن و اذن و رخصت از اولیای میت یا الخیار
 و از برای غاسل جایز باشد پس مملوک و اجیر خاص بدون اذن مالک و
 مناجر نمی تواند اذن بدهد و احوط اختیار غسل ترتیبی است بر وقت
 و واجب است تکفین میت بپاره که لنتک و لغافه و پیراهن باشد و
 پیراهن باید از شانۀ ناساق باشد و لنتک همان ناف و زانو پوشانند
 و لغافه آنقدر باشد که طوله دو سران بسته شود و عرض بر روی ^{بافتند}
 دو طرف آن و احوط و افضل با اذن اولیای میت بلند بودن
 پیراهن است تا مقدم و بلند بودن لنتک است از سینه تا مقدم و با
 مقصوب و نجس و حر بر محض و پوست نباشد و از اصل مال خارج ^{میشود}
 و کفن زن بر شوهر است هر چند زن مالدار و شوهر فقیر باشد و
 واجب است جنوط بکافور در مواضع سبعة سجود به بشرطیکه حرم ^{شد}
 و جایز نیست غسل محرم و جنوط آن بکافور و مستحب است که کافور ^{جنوط}

در بیان احکام تقیمة است

کسر از یک شقال و زیاد تر از هفت شقال نباشد بلکه بمقدار هفت شقال
 باشد اما تقیمة بدل وضو و غسل هر يك که باشد پس با ضرب
 کافی بنا بر اقوی و در ضرب احوط است یک ضربت از برای پیشانی
 و جبین و ابرو و ما علی الاحوط با این بخو که از بالا یا این مسح کند
 که از سسنگاه موی سر شروع و مسح کند باطن هر دو دست با هم و
 ختم با بر و نماید و ضربت دوم از برای پشت دستها از بند تا سر
 انگشتان و بر شش چیز نهم میتوان کرد خاک و زمین و زممل و سنگ
 و صاحب عیار و کل اما خاک ممکن شود بر خاک نهم کند بنا بر اجتناب
 استخوانه و جوی و بعد زمین و بعد زممل و بعد سنگ غیر بعد
 مثل عقیق و الماس و یاقوت و فیروزه و بعد صاحب عیار و آنچه
 کلس هر گاه ممکن شود خشک کردن و در انحال بر یک پنجه بلکه اگر
 پنجه و خاکستر و اجر هم جایز است باید فضا از ترک نکند در این
 احوال و باید چیزی که بر آن نهم میکند نجس و مشبه نجس مخصوص
 و غصبی و مشبه غصبی نجس مخصوص نباشد و هم چنین خاک مضایق
 مثل خاک آهن و نقره نباشد و ما بدل در میان دست و پیشانی چیزی
 که بر آن نهم میکند نباشد و در نیت نهم تشخیص بدینست از غسل با وضو
 نماید اگر دو نهم در دست داشته باشد بلکه مطلقا علی الاحوط و این
 و موالات باشد یعنی در پیجا آورد و ابتداء با علی و نیت تا آخر باشد
 و هر دو دست با هم زند و مواضع نهم پاک باشد و پیش از وقت نباشد
 اگر از برای نماز پویه باشد بلکه برای نماز پویه احوط است که در
 وقت نهم نماید و اگر از برای سایر عبادات مثل تلاوة قرآن و دعوی
 جنب و مساجد و پیجا آوردن نماز فضا و مس کتابت قرآن و بخوان

اصول
 و بدل غسل
 محمد حسین

نحوه
 و داخل
 محمد حسین
 زکات

عبد الا
 محمد حسین

محمد حسین

باشد

در بیان از آن نجاست

باشد هر وقت که نیتیم بخواند بکند ضرورت دارد و لیکن بهتر است که با آن
 و طریقتی عذر نباشد و واجب است که خود مباشرتیم شود بافتند
 و نمکن اما از آن نجاست آنچه یکبار در او نفوذ میکند فشار لازم است
 و اگر در مرتبه بشوید و در مرتبه فشار بدهد بهتر است و لکن در آب گرم
 و جاری و باران و چشم و چاه در هر نجاست هر چند بول باشد و هر چند
 ظرف باشد بکبرشستن کفایت میکند و فشار در غیر آب قلیل لازم
 نیست و غسله کوی و جاری و چشم و چاه و باران بعد از آن بجز
 نجاست پاکست اگر بخواند و مرتبه بشوید و از غسل آنها احتیاط
 کند و چیزی که محتاج بفشر نیست در آب فشار دهد نه بالای آب
 و در چیزی که محتاج بفشار نیست و باره در همان آب داخل کند
 حاجت بتکان دادن نیست هر چند غسله اش را در مرتبه اولی نجس
 بدانیم چنانکه غسله با اتصال بگر یا جاری یا چشم یا چاه پاک میشود
 و اگر فشار بر دار نیست بکبرش همان موضع نجس را در آب گرم یا چاه
 یا چشم یا چاه فرو برند پاک میشود و حاجت بعد نیست و همین
 اگر باران فرو بکند تمام موضع نجس پاک میشود و اگر در مرتبه اولی
 بشوید از آب جدا نماید و باره فرو برند یا آنکه حاجت مانع در میان
 آب و آن موضع قرار دهد که در دفعه بشود و غسله گرفتن در کوی و جاری
 و چشم و چاه و باران بخواند و اما در مخرج بول در آب قلیل اگر تعدی
 فاحش نکند بکبرش کفایت و غسله مخرج بول و مخرج غایب پاکست
 غسله را نجس بدانیم بشرط آنکه تعدی فاحش نکند و متغیر نباشد و اگر
 نجاست بول در غیر مخرج بول باشد یا آنکه در مخرج بول باشد و تعدی
 فاحش نماید و مرتبه بشوید اگر قلیل شده شود نیز بگر و جاری و نحو

در بیان از آن نجاست

مطلقات
 اینها
 مطلقاً
 در
 اینها

محتاج
 نفوذ
 او
 در
 آنجا

اعوط
 تعدی
 فاحش

در بیان نجاسات است

که بگردد در اینها کفایت میکند چنانچه گذشت و غیر بول هر نجاستی
 باشد یک دفعه کفایت میکند هر چند با آب قلیل باشد و در ظرف
 نجس بشر آب اگر هفت مرتبه بشویند بهتر است و هم چنین بگردن و گوش
 دستی خصوصاً نریش هر چند در کوزه جاری و چشمه بگردد کافی است و اگر
 سنگ در ظرف آب خورده باشد با لپسیده باشد سه دفعه در غیر کوزه جاری
 بشوید بلکه در کوزه جاری نیز سه مرتبه بشوید علی الاحوط و لکن در مرتبه
 اولی خاک مال نمائید بلکه اگر نجس نجاسات غایب و بگردد دیگر نجاسات
 باب بشویند بهتر است بلکه بهتر است که در نجاست ظرف از سنگ بگذرد
 و لوغ نیز همین عمل نمائید و در غیر نجاست و لوغ اگر میخواهد ظرف را تطهیر
 باب قلیل نمائید . دفعه بشویند علی الاحوط و اگر انگشت و تابع چیز
 دیگر نباشد سه مرتبه بگردد و کافی باشد مثل آنکه گوشه نجس در ظرف
 تطهیر کند در اینوقت از طرف بی پالت میشود بگردد هر چند سه مرتبه
 بهتر است بلکه اگر برنج نجس شده باشد و از آنکه بگذارد و تطهیر
 با آب جاری یا کوزه قلیل نمائید کبسه حاجت بفرودن نیست و بتبعیت
 برنج پالت میشود بشردن چنانچه در نخ کفش و نخ حصیر حاجت بفرودن
 نیست بلکه بند شیب و نخوان حاجت بفرودن نیست هر چند بشردن
 در همه اینها خصوصاً در قلیل هر چند بدست مالیدن باشد و اگر در
 سخت نجس شده باشد و با آب قلیل بخواهند بشویند آب بر او بریزند و
 غسله او که در جای دیگر جمع شده باشد بجامه پاک کنند یا بنیسه بگردانند یا
 سوزانند نمائند . فرود در اینوقت زمین نجس و جای غسله هر
 پالت میشود بسبب انفصال غسله اگر فایده شویم نجاست غسله مطلقاً
 حتی غسله زمین بلکه اگر غسله زمین کو در آب بگردانند بشرط آنکه از زمین

این
 هر یک را با
 نجس است
 محمد حسین
 بلکه
 احتیاط تام
 شستن هفت مرتبه
 با انضمام تعقیب
 مطلقاً
 محمد حسین
 اقوی
 اثر اظهار است
 محمد حسین
 در
 قلیل است
 محمد حسین
 کبسه
 لازم است خصوصاً
 اگر منظور فراتر است
 ظرف بدین
 محمد حسین
 هر چند
 این مورد روایت
 بشرط قاهر است
 بر او و احتیاط
 از غسل جمع غسله
 مطلوب است
 محمد حسین

کتاب الطهارة

سخن باشد که غساله زانند وقت نظهر بخورد و هر چند بجای دیگر نیز
 از همین پاک میشود بگرفتن غساله نظهر خوش و نجاسات سازده چنین
 بول و غایط حیوان حرام کوشند که خون بچند داشته باشد و فرق
 نیست در حرام کوشند که حرام کوشند بالذات بوده باشد یا بالعرض مثل
 و طری نمودن انسان حیوانی با جلاله شد حیوان و خون و منی و منی
 از هر حیوانیکه خون چنده داشته باشد هر چند جلال کوشند باشد
 سگ و خوک و مرغی نرد ریائی و کافر و شراب و آب نکور و جوش آمده
 فوام گرفته و هم چنین آب کثش و خرما علی الاحوط و مسکرات نابعه
 بالاصل و ففاع و اما عرف جنب ان حرام و عرفه جلاله پاکست سابر
 اقوی و احتیاطا اجتناب از آنها نماید بلکه احتیاطا از عرق هر حیوان
 جلال احزان نماید مطهر است سازده چیز است و آب وان پاک کند
 غالب اشباه میباشد حتی اینکه نجس شده باشد ولیکن بشرط آنکه مطهر
 از آب نجس گریاشد یا جاری باشد یا از آن و احوط در جمیع اینها آنست که
 مزوج شود ولیکن اقوی آنست که نجس را قضا کنند و اگر مضاف نجس شد پاک
 نمیشود و قابل تطهیر نیست مگر آنکه مسهلان در کرباری و نمون شود
 یا آنکه نجس مدبر گردد یا آنکه آب مطلق شود که در این وقت قابل تطهیر
 باب میشود و نجس اگر نجس شود یا آب نجس از در اخیر کنند و نان کنند تا
 خشک کرده در آب جاری فرو برند که آب نجسش برسد پاک میشود
 و همچنین خود نجس را خشک کند و در کرباری جاری فرو برد که آب نجسش
 برسد پاک میشود و هم چنین شراب اگر نجس شود پاک نمیشود مگر آنکه او را
 پیر کنند و پیر را خشک کند و در کرباری فرو برد که آب نجسش برسد یا آب
 بریند بر پیر نجس فشار دهند که در این وقت پاک میشود و اگر آب نجس

خصوصا
 در این نماز و
 طوایف چنانکه
 بدانیم
 همگی

در سیاه طمحات است

رنگ از برسد که بجز در سیاه مضاف شود پاک نمیشود آنچه مثل بقعه در
 و اگر بعد از خارج شدن مضاف شود ضرر ندارد و قهقر زمین و از پاک
 میکنند تیره قدم و تیره کفش را بر راه رفتن با مالیدن تا آنکه اثرش از پا
 و شرط نیست که زمین خشک باشد بلکه بار طوبی کسی باشد ضرر ندارد
 و اگر حیوانات تیره قدم یا فعل خشک شده باشد پس راه برود با مالیدن بقعه
 که اگر تیره بود هرگز زایل نمیشود بنا بر احتیاط هر چند اقوی اینست که بجز
 مالیدن بلکه بجز در سیاه طمحات پاک میشود و بعد از زوال عین نجاست
 افتاب از پاک میکنند زمین نجس و بویار و حصیر و دیوار و پشت نام
 بنا بر خورد که خشک کند بنحوی که بگوید افتاب خشک کرده هر چند
 با عانت هوا و باد باشد و باطن دیوار اگر بکل نجس ساخته شده باشد
 پاک میشود بنا بر بیرون و خشک شدن از اندرون و بیرون مثل ظاهر
 دیوار که بنا بر افتاب بر او خشک شود پاک میشود و اگر باطن دیوار
 مستغلا نجس شود بنا بر بیرون که نجس نشده اکتفا کند و همچنین تلبس
 افتاب پاک میشود درخت پیاده و میوه درخت کبانه و علف صحرا
 که متصل نشده باشد بنا بر اقوی چهارم است حاله مثل نجس که خاکستر
 باد و پانچا و پا خاک شود و اگر کل زاسفال یا خشک پنجه در دست
 و در توی گری یا جاری بگذارد آنوقت پاک میشود نه با تلبس کوه
 پنجه مرانغانه تلخ خون منجر که در شکم شیش پاک کند رود
 شش هم سلام و ان ظاهر میکند بدن کافر از نجاست هفتم بر
 طرف شدن نجاست بدن چون هر چند احتمال تطهیر با آب سرد و هم
 چنین است بر طرف شدن نجاست از باطن انسان مسلمان هشتم بر بیرون
 آمدن خون از مدیج چون بنحویه غاری تمام انفضاضا غساله بنا بر احتیاط

صورتی که صغیر
 بعین نجس نماند
 مثل کوه کوه
 بمتغیر از او
 نیاید
 عذر
 و کوه طوبی
 مستغلا نجس
 عذر
 احتیاط
 راه و هر بقعه
 پاک شود از نجاست

که ز لوی نجس
 باقی نماند
 نجس
 نجس

در بیان مظهرات

در هر استبراه بعد از بول که مظهرات رطوبت شبيه ميشوند با آن
 حیوان نجاست خوار که بواسطه همین حیوان و خوردن این علف ظاهر
 شود و در مثل در مرغ خانگی بول و سرکین آن پاک میشود و اگر
 سنگ در کهنه استخوان و غیر آنها سوزانند هر غایب شدن رطوبت را معتبر
 با احتمال ظهور و عیاش نجاست استخوانی است بیکه مشروط به ظاهر است
 بر احتیاط چهاردهم شیب مثل طفل کافر که ایسر مسلم شود بشرط
 آنکه بی پدر و مادر ایسر شود بنا بر احتیاط و ظری که شراب را و سرکه و
 و هم چنین الا که استعمال در شیر و انکور شود و بامداد ان الاث نقص
 حاصل شود هر چند ان الاث بوی استعمال شود و هم چنین تخت و لب
 که که موجه استعمال است هم چنین چیزهایی که در میان شراب ای انکور
 مثل به و پوست هندوانه که بعد از انفلات نفی آنها نیز پاک میشود
 هم چنین بالای ظرف شراب که در وقت سیر که شدن شراب پاک میشود
 ظرف پر از شراب نجاست بالای ظرف شراب که شراب نجاست پاک
 میشود مثل نجاست پاک شیره پزی که تمام از پاک میشود و همچنین
 روی تخت که میندازند یا غسل میدهند و هم چنین کهنه که بر عود
 میندازند یا آنکه میندازند یا با لباس غسل میدهند و هم چنین بزه و
 سد و نحو آن که از اوزم غار به که در دست موی سر زن است
 پاک بماند و هم چنین دست لباس خستال هر چند متعدد باشد و بوی
 غلظت دهند و هم چنین پاک میشود رطوبات بدن کافر از عرق و آب
 و غیر این اسباب اسلام که مظهر بدن است بیکه تبعیت پاک میشود
 کافر از نجاست بیکه در بدنش باشد که عیاش زایل شده باشد مثل
 عرق بول و غایب و حیوان و هم چنین پاک میشود رطوبت پیمان و اطراف

اعیان و حیوانات
 چنانچه در شراب
 روز و در کافران
 روز و در کوفه
 ده روز و در
 الاث نجاست
 در ماهی کثیرا
 باشد
 عیاش
 در غیر
 موارد مختلفه
 متعین از تبعیت
 رجوع با احتیاط
 یا بجز نمایند
 عیاش

در لباس مصلی

چاه و دست آنکس هر چند منعد باشد و بنوبت بکشد بواسطه نوح
 هر چند نجاستش بی غیرات باشد یا از کله هر نفس در شیره هر چند بافتا
 باشد که در وقت برود و یکمشت بماند و بهتر است که در وقت
 بکسل و وزن هر دو ملاحظه نمایند شانه را هر نوح ای چاه اگر
 ای چاه را بخرید بایدیم بغیر تغییر اما ستر عورتش را باید عورتش را
 بیوشاند که آن قبل و دیرو بیضش در وقت زن جمیع بدن را حتی مو
 سرش را مگر صوت و کفین و قدش را کف پارا که پوشد بنا بر احتیاط
 اما لباس مصلی در باید نجس نباشد و عصبی و اجزاء حرام گوشه و مشه
 و از برای مردان طلا باف و حریر نجس نباشد و مشبه با آنها و مشبه بعصبی
 مشبه بچغیر نباشد در محصور و آما فاضله و مفضض و هر چند مطلقا علی
 الا نومی ضرر ندارد مطلقا و باید اجزاء حرام گوشه لباس نباید مصلی
 نباشد و باید چیز عصبی همراه مصلی نباشد بنا بر احوط خصوص اگر مکرر شود
 آن شیئی مقصوب بجرکات نماز از قبیل رکوع و سجود و خم شدن و برخاستن
 و اگر اجزاء حرام گوشه بدن لباس مصلی چسبید نباشد ضرر ندارد مثل
 اینکه در جیب باشد یا آنکه در فلان باشد و اجزاء انسان ضرر ندارد
 بشرط آنکه ظاهر باشد مثل مو و دندان و حرف و تبریدن و هم چنین موم
 و خود عسل و اجزای دیگر معلوم نیست که از غیر ماکول اللحم است نیز ضرر ندارد
 هر چند لباس نباید مصلی چسبید باشد بلی اگر لباس مثلا درست کنند که
 ندانیم از موی ماکول اللحم است یا غیر آن نماز نکند و دستمال نجس با چرب
 یا کپه و هر چیزی که نماز بان تمام نمیشود ضرر ندارد و محمول نجس و چرب
 نیز ضرر ندارد هر چند عسل همراه مصلی باشد و هر چند محمول ما یتم به الصلوة
 باشد و فرش حریر و لحاف حریر نیز ضرر ندارد و سجاف حریر نیز ضرر ندارد

۱
 الی مفصل کف
 عیدین
 الی مفصل ساق
 عیدین

۲
 تا مقل است
 عیدین
 ترک نشود
 عیدین
 در این
 فرض بطلان شود
 عیدین

۳
 تا مقل است و احتیاط
 ترک نشود
 عیدین